

עפ"ת 4143/12/14 - עמוס רז עמו רז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 4143-12-14 עמוס רז נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת עפרה אטיאס
ערעורים עמוס רז עמו רז
נגד מדינת ישראל
משב

החלטה

1. זהוי בקשה מיום 2.12.2014 להארכת موعد להגשת ערעור על הכרעת הדין וגורר הדין שניתן ע"י בית המשפט השלום לענייני תעבורה בעכו (כב' השופט אבישי קאופמן) ביום 22.9.2014.
2. המבוקש הורשע שלא בפניו בעבירה של נהיגה בשעות לילה ללא מלאה, עבירה לפי סעיף 12 א(ד)(2) לפקודת התעבורה. על המבוקש נגזרו העונשים הבאים: פסילה מלקלב או להחזיק ראשון נהיגה לשולשה חודשים, פסילה על תנאי למשך חודשיים וה坦אי הוא שהմבוקש לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה המפורטת בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה וכן קנס בסך של 600 ל"נ.
3. בקשה לביטול פסק הדין, נדחו ע"י כב' השופט קאופמן בהחלטותיו מיום 26.10.2014 ו- 13.11.2014 לאור קביעתו כי אין חשש שנגרם למבקר עיוות דין. נקבע כי לא די ב特长ה המבוקש המאמת את הבקשה מבלתי שהוצגה כל גרסה של ממש מטעם המבוקש.
4. המבוקש טعن בבקשתו היה קטין בעת ביצוע העבירה, כי הוחתם על מסמכים ודוח בעת חקירתו וזאת מבלתי שהובחרו לו השלכות העבירה המיוחסת לו ואף לא הובחר לו כי הוא מזמן לדין בבית המשפט לתעבורה. המבוקש טוען כי נאסר על אביו להכנס לחדר החקירה כדי לתרmor בו. עוד טוען המבוקש כי גם לאביו לא הסבירה מהות העבירה המיוחסת לו כמו גם חובתו להתייצב בפני בית המשפט. המבוקש ציין כי לא קיבל את יומו בפני בית המשפט, וכי אינו מודה בעבירה המיוחסת לו. המבוקש טוען כי אלו היה הזמן נמסר לו במעמד ביצוע העבירה /או נמסר לו ביד היה מתיצב לדין בפני בית המשפט לתעבורה. המבוקש צירף לבקשתו גם תצהיר של אביו לפיו נמנע ממנו להכנס לחדר החקירה וכי לאחר סיום החקירה לא נמסר לבנו כל מסמך המאמת את אשר התרחש או נעשה בחקירה.

5. המשיבה מתנגדת לבקשתה. לטענה, די בכך שה המבקש לא מעלה כל נימוק לעיכוב בהגשת הערעור כדי להצדיק את דחיתת הבקשה. נתן כי מעין בתיק המשפטה עולה כי המשפטה חקרה את המבקש בהודעה פתיחה ולא תחת זהירה וזאת לאחר שביו הוזמן לתחנת המשפטה. המבקש נתפס ע"י המשפטה כשהוא נוהג ללא מלאוה, והוא ביותר מהזדמנות אחת, ומשכך נתן כי צדק בית המשפט קמא בקבעו כי לא נגרם ל המבקש עיונות דין. עוד נתן כי המבקש קיבל את הזמנה לדין וחתם עליה, וכי אין ממש בטענת המבקש כי לא ידע שידרש להתייצב לדין בבית המשפט לתעבורה בקשר לעבירה שבוצעה.

דין והכרעה:

6. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערעור, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ.

7. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור. יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי יעשה בדבר שבשגרה שחררי זהו היוצא מן הכלל וכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 09/8/11)).

8. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעתiae להיזור בהגשת ההליך, יש לשקלול, בין היתר, את משך האיזור; הבדיקה הנעטנתiae לאיזור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויו להלכורים, כאשר אין מדובר ברישמה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שוכנعت כי דין בקשו של המבקש לדוחות. ראשית, המבקש לא הציג כל טעם, לא כל שכנ טעם ממשי המניח את הדעתiae להציג את הדוחות. ראשית, המבקש לא לדוחית בקשו.

10. גם סיכויו של הערעור נמוכים מאוד.

11. המבקש לא מסר הסבר מוצדקiae לאי התיאצבותו לדין בפני בית המשפט קמא, בפרט כאשר הוא לא חולק על העובדה שהזמנה לדין נשאת את חתימתו. גם אם לא קיבל המבקש עותק מן הזמנה בעת חקירתו במשפטה, הרי שה המבקש מוחזק כמו שידע על מועד הדיון, שעה שחתם על הזמנה בה מפורטים תאריך ושעה הדיון. אפילו יצא מנתקות מוצא לפיה הייתה למבקר סיבה מוצדקתiae לאי התיאצבותו הרי שסמכותו של בית המשפט קמא לבטל את פסק הדיון מקום בו הייתה סיבה מוצדקתiae לאי התיאצבותו היא סמכות שבסיקול דעת, ובנסיבות תיק זה לא מצאתי פגם בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לעשות שימוש בשיקול הדעת המסור לו לבטל את פסק הדיון, משום שלא שוכנע כי נגרם ל המבקש עיונות דין.

.12. לבקשת לא נגרם עיוות דין. המבקש נתפס ע"י משטרת ישראל כשהוא נהוג ללא מלאה והודה בכך ולא פעם אחת. טענתו בטענה שהגיש בתמייה לבקשה כי הוא אינו מודה בעבירה, נטענה באופן כללי וסתמי, מבלי שהוזגה כל גרסה בענין זה ולכן אין בה להקים משקל נגד להודאותו בתיק החקירה. העונשים שהוטלו על המבקש, בגין העבירה נשוא כתוב האישום הם קלימים, וגם המבקש אינו טוען בבקשתו לחומרת העונש נשוא גזר הדין. לפיכך, גם אלו היה בית המשפט קמא נערר לבקש המבקש, ומבטל את הכרעת הדין וגזר הדין, לא הייתה צומחת לבקשת כל תועלת מכך. בהקשר זה יוער כי למרות שניתנה לבקשת הזדמנות להשיב לטענות המשיבה בתגובהה בחר המבקש להמנע מכך.

.13. מכל הטעמים דלעיל, הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור נדחתה.

החלטתי זו ניתנה בפועל כרשמת בית המשפט המחויז בחיפה.

המצוירות תשגר ההחלטה זו לצדים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ה, 01 פברואר 2015, בהעדן
הצדדים.